

Από αριστερά: Ελένη Καστάνη, Αλέξανδρος Αντωνόπουλος, Μαίρη Σταυρακέλλη. Στροβιλίζονται με επιτυχία στους ρυθμούς μιας παράλογης ιστορίας

Φάρσα, η επτάψυχη

Αν υπάρχει κάτι που εξασφαλίζει τη μακροζωία στα έργα του λαμπρίς, εκπροσώπου ενός ανέμελου θεάματος που γεννήθηκε στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα και «έδρασε» στα βουλιεβάρτα των ευρωπαϊκών μεγαλουπόλεων, είναι ο μπουρλιέσκος μηχανισμός της φάρσας, η γεμάτη εκπληξίες πλοκή και, βέβαια, η ύπαρξη των αρμόδιων γι' αυτήν τη σκυταλοδρομία ελσφράδας ηθοποιών. Ο θανάσης Παπαθανασίου και ο Μιχάλης Ρέππας έρχονται τώρα στο Πειραιώς 131 να στηρίξουν τη δική τους κωμωδία στο μονόπρακτο του λαμπρίς *Η υπόθεση της οδού Λουραίν* και να αφιερώσουν την παράστασή τους «στους περιφρονημένους δημιουργούς—τους μείζονες και ελίσσονες— που συντήρησαν το πνεύμα της φάρσας και το έκαναν πανευρωπαϊκό προσαρμόζοντάς το στις επιμέρους γλώσσες της Ευρώπης».

Η προσπάθειά τους αυτή έχει τον τίτλο *Δυόμισι φόντοι και ένα μπουλιντόγκ* και το αποτέλεσμα της είναι ένα θέαμα πικάντικο, ανοιχτό από παντού, διαμπερές, το οποίο μπορεί να μην διατηρεί την πνευματώδη φινέτσα του γάλλου συγγραφέα, αφού το χιούμορ συχνά εκπίπτει στην απλή ηλιθία, διέπεται ωστόσο από πηγαίο κέφι και προκαλεί—ιδιαίτερα στο πρώτο μέρος—το... δυσεύρετο πλέον γέλιο του θεατή.

Οι αγοραίες εκφράσεις δεν ενοχλούν—κάθε τόσο μάλιστα διανθίζονται από μια ιδιάζουσα ευρηματικότητα—, γεγονός που οφείλεται καθαρά στον τρόπο διαχείρισής τους από τους ερμηνευτές.

Η Ελένη Καστάνη, η Μαίρη Σταυρακέλλη, ο Μίμης Χρυσομάλλης και ο Αλέξανδρος Αντωνόπουλος φτιάχνουν μια ζωηρή τετράδα αστών που στροβιλίζονται άνετα στους διογκωμένους ρυθμούς μιας παράλογης ιστορίας. Πλεγμένοι σ' ένα εσκεμμένο κίτς, σκηνικό και ενδυματολογικό [: Αντώνης Δαγκλίδης, Έβελιν Σιούπη, αντίστοιχα], μπλέκονται στα γράναζια μιας παρεξήγησης που τους

καθιστά υπεύθυνους για έναν φόνο τον οποίο δεν έχουν διαπράξει. Από εκεί και πέρα, χάνουν την ψυχραιμία αλλή και τον ανθρωπισμό τους. Ευτυχώς όμως, παρ' όλη την αφελεία τους, δεν χάνουν το ενδιαφέρον του κοινού. Δεν μπορώ να πω το ίδιο για τη σπονδυλωτή κωμωδία των νεοϋορκέζων Μο Γκάφνεϊ και Κάθι Νατζίμι *Η ζωή στο μπλέντερ*, που παρουσιάζεται κάθε Δευτέρα και Τρίτη στο θέατρο Αθηνά. Από τα 15 επεισόδια αυτού του εγχειρήματος, που δανείζεται τη φόρμα της stand-up comedy και φιλοδοξεί να εικονογραφήσει μια σειρά προβλημάτων στις σχέσεις διαφορετικών ζευγαριών, δύο ή τρία είναι εκείνα που ψυχαγωγούν (και σ' αυτά διακρίνεται η Αννέτα Παπαθανασίου, αν και χρησιμοποιεί τις τηλεοπτικές της ευκολίες). Τα υπόλοιπα βουλιάζουν σε άνοστους διαλόγους και υποκριτικά αδιέξοδα.